

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 57278-09-11 פלוני נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

תובע אלמוני

נגד

נתבעים פלוני ואח'

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

בהתאם להסכמת הצדדים, ניתן על ידי פסק דין בפשרה עם הנמקה, בהתאם לסעיף 79א(א) לחוק בתי המשפט. עוד הסכימו הצדדים כי הפיצוי שייקבע, ככל שתתקבל התביעה, לא יעלה על 50,000 ₪ בערכו ליום הגשת התביעה.

1. התובע, נשא נגיף HIV, עמית בשירותי נתבעת 3, הצטרף ביום 07.02.2007 גם כעמית במסגרת "תקנון XXX".

בעקבות בעיות בנשימה דרך האף, מהם סבל התובע, הוא פנה לקבלת ייעוץ במספר גורמים רפואיים, לרבות במסגרת שירותי הרפואה הציבורית. שירותי הרפואה הציבורית המליצו לתובע לעבור ניתוח לתיקון מחיצת אפו.

2. בהתאם לנטען, ביום 09.03.2011 פנה התובע לנתבע 1, רופא מומחה בתחום XXX, לשם קבלת ייעוץ וטיפול. לטענת התובע, בסמוך לאחר שעדכן את נתבע 1 בדבר מחלתו הכרונית והיותו נשא של הנגיף, הפנה אותו נתבע 1 לקבלת טיפול רפואי במסגרת שירותי הרפואה הציבורית.

3. בהתאם לנטען, נתבע 1 שלל מהתובע את זכותו לקבל ייעוץ וטיפול במסגרת פרטית, בשל היותו נשא של הנגיף. זאת, ללא כל סיבה רפואית מוצדקת. בנסיבות אלו, נטען כי הפלה את התובע לרעה וגרם לו לפגיעה קשה בזכותו הבסיסית לקבלת שירות רפואי ראוי.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 11-09-57278 פלוני נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

4. עוד, נטען כי נתבע 2 נקט אף הוא בגישה דומה ואף מחמירה יותר, שכן כלל לא נפגש עם התובע ובשיחת הטלפון מסר לו כי לא יוכל לטפל בו במסגרת הרפואה הפרטית והפנה אותו לשירותי הרפואה הציבורית.

לטענת התובע, התנהגות זו הינה נפסדת, פסולה ומנוגדת לדין.

5. לטענת הנתבעים דין התביעה להידחות.

בסיכומים נטען לראשונה, כי מקרה זה אינו נכלל כלל בגדרו של המונח "הפלייה" בחיקוקים אליהם הפנה התובע. נטען, כי הנתבעים 1 ו 2 המליצו לתובע לעבור את הניתוח במחלקתם בבית החולים הציבורי, בו הם בעצמם עובדים. זאת ועוד, התובע קיבל התובע את השירות שביקש לקבלו במסגרת הביטוח שברשותו אצל נתבעת 3, לאחר שהוגשה התביעה ולכן גם מטעם זה יש לדחות את הטענה להפליה.

נטען כי אין בחוק קביעה לפיה חל איסור להפלות על רקע נשיאת נגיף HIV או אחר. היעדר התייחסות ספציפית בחוק אינו מקרי וברור לחלוטין, היות ואדם הלוקה במחלה מסוימת עשוי לקבל טיפול שונה לעומת אדם אחר שאינו לוקה באותה מחלה. בהתאם לנטען, אין בהתנהלות זו משום "הפלייה" שהמחוקק ביקש למנוע. נטען כי ישנן מחלות שהלוקה בהן עלול לסכן את חייו שלו עצמו או את שלומם וביטחונם של אחרים, ככל שלא תהיה התייחסות עניינית ומדויקת למחלתו.

6. במסגרת כתב ההגנה טענו הנתבעים כי נתבע 2 הסביר לתובע שהניתוח המדובר מתאים יותר לביצוע במרכז רפואי ציבורי, שכן במוסדות אלו, קיימת היערכות טובה יותר וישנם תנאים טובים יותר בכל הנוגע לחיטוי ולנוקטיות אמצעי הזהירות הנדרשים, בשים לב לאופי הניתוח המדובר והמכשור בו נעשה שימוש במהלכו (סעיף 9 לכתב ההגנה). עמדה זו, עלתה מצרופות כתב התביעה וממענה של הממונה על פניות הציבור אצל נתבעת-3, ולפיו קיימים מבוטחים עם בעיות רפואיות אחרות שהרופאים רואים לנוכח להפנותם לטיפול בבית חולים ציבורי, לאור המגבלות הקיימות לפעמים, בקליניקה הפרטית ובשל מורכבות המקרה הרפואי.

דיון והכרעה:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 57278-09-11 פלוני נ' אלמוני ואח'

תיק חיצוני:

7. הזכות לקבל טיפול רפואי עוגנה בחוק זכויות החולה, התשנ"ו – 1996 (להלן: "חוק זכויות החולה").

בסעיף 4 לחוק זכויות החולה נקבע:

"(א) מטפל או מוסד רפואי לא יפלו בין מטופל למטופל מטעמי דת, גזע, מין, לאום, ארץ מוצא, נטייה מינית או מטעם אחר כיוצא באלה.

(ב) מטפל או מוסד רפואי לא יפלו בין מטופל למטופל מטעמי גיל, ואולם אין רואים הפליה לפי סעיף זה כאשר ההבחנה נדרשת משיקולים רפואיים."

בסעיף 28א לחוק זכויות החולה נקבע:

"הפרת הוראות סעיף 4(א) לחוק זה, יואו אותם גם כעוולה לפי חוק איסור הפליה במוצאים, בשירותים ובכניסה למקומות בידוד ולמקומות ציבוריים, תשס"א – 2000."

מתוקף חוק זה נתבע הפיצוי.

8. איני מקבלת את עמדת הנתבעים, כפי שהובאה לראשונה בסיכומים, כי חוק זכויות החולה אינו חל בענייניו של התובע. די להפנות לסיפא של סעיף 4(א) לחוק זכויות החולה "או מטעם אחד כיוצא באלה." (אשר משום מה לא צוטט בהדגשה בסיכומי הנתבעים וגם לא זכה להתייחסות) בכדי לקבוע כי כל הפליה באשר היא וגם אם לא פורטה באופן ספציפי כלולה באיסור המפורש, ובלבד שיובהר כי ההימנעות ממתן שירות או טיפול נובע מעובדת הכללתו של המטופל במגזר מסוים, תוך שיוך לקבוצה כזו או אחרת וללא כל טעם או הצדקה רפואית מוכחת לסירוב.

9. עמדת הנתבעים כפי שהועלתה בכתב ההגנה ואף במסגרת עמדתה הרשמית של נתבעת 3, התייחסה למגבלות במתן טיפול לתובע בקליניקה פרטית, בשל מורכבות המקרה הטיפולי, טענה שנוחה ונראה כי, עובדה זו, שבסופו של יום גם הובררה כלא נכונה בעת שאין מחלוקת כי הטיפול ניתן, בסופו של דבר, לתובע במסגרת קליניקה פרטית על ידי רופא אחר, במסגרת הביטוח אליו משתייך התובע אצל נתבעת 3.

בית משפט השלום בהרצליה**ת"א 11-09-57278 פלוני נ' אלמוני ואח'**

תיק חיצוני:

10. ככלל, הימנעות ממתן טיפול רפואי, ייעוץ או שירות רפואי במסגרת קליניקה פרטית והפניית המטופל לקבלת הטיפול במסגרת הציבורית אינה פסולה וייתכן שתימצא מוצדקת בנסיבות רלוונטיות, נוכח צרכיו הרפואיים של המטופל בלבד. הימנעות מסיבה אחרת, ללא הצדקה רפואית הינה פסולה ונאסרה במפורש בחוק.

11. מכל אלו, לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים לא שוכנעתי כי הסירוב למתן טיפול לתובע היה מוצדק מטעם רפואי אלא בהיותו נשא של נגיף ה-HIV. העובדה כי בסופו של יום התובע ביצע את הניתוח במסגרת פרטית במסגרת הביטוח שברשותו, אצל נתבעת 3 אינה הוכחה כי לא התקיימה הפליה כטענת הנתבעים, אלא להיפך, היא הוכחה כי היה ניתן לבצע את הניתוח במסגרת פרטית וזה לא נעשתה ע"י נתבעים 1 ו-2 מטעמיהם. לכן, אני מקבלת את התביעה ומחייבת את הנתבעים, ביחד ולחוד, לשלם לתובע פיצוי בשיעור של 35,000 ₪ בצירוף שכר טרחת עו"ד ואגרה וזאת בתוך 30 יום מהיום.

פס"ד ניתן ביום 30 דצמבר 2013, בהתאם להחלטת בית המשפט המחוזי ע"א 34903-03-14, מפורסם בעת ללא פרטים מזהים של מי מהצדדים.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

סיגל דולר-זקא, שופטת